

Warszawa, dnia 31 października 2017 r.

Opinia do ustawy o ratyfikacji Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 12 grudnia 2016 r.

(druk nr 639)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa ma na celu wyrażenie zgody na ratyfikację przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony, sporządzonej w Brukseli dnia 12 grudnia 2016 r. (określanej w dalszej części opinii jako „Umowa”).

Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy (druk sejmowy nr 1866), Umowa jest pierwszą umową dwustronną między UE i jej państwami członkowskimi a Kubą. Tworzy stabilne podstawy stosunków UE – Kuba, zastępując dotychczasowy dialog prowadzony w trybie *ad hoc*. Umowa ma na celu utrwalenie i zacieśnienie relacji między stronami w obszarach objętych dialogiem politycznym, współpracą i handlem, zgodnie z zasadami obustronnego szacunku, wzajemności, wspólnoty interesów i poszanowania suwerenności stron. Umowa zawiera istotne dla UE elementy standardowe, klauzulę praw człowieka i klauzulę o nierozprzestrzaniu broni masowego rażenia, która ma stanowić zasadniczy element Umowy.

Umowa jest skonstruowana w oparciu o trzy filary:

- dialog polityczny (część II): zawarte w nim postanowienia obejmują w szczególności kwestie: ochrony praw człowieka, zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, rozbrojenia i nierozprzestrzania broni masowego rażenia, zwalczania terroryzmu, poważnych przestępstw o międzynarodowym znaczeniu, jednostronnych środków przymusu politycznego i gospodarczego, zwalczania produkcji, przemytu

i używania niedozwolonych środków odurzających, zwalczania handlu ludźmi, dyskryminacji rasowej, ksenofobii i związanej z nią nietolerancji, a także kwestie zrównoważonego rozwoju;

- współpraca i dialog w zakresie polityki sektorowej (część III): postanowienia te obejmują bardzo szeroki zakres obszarów przyszłej współpracy, w tym kwestie polityczne i prawne (sprawowanie rządów, prawa człowieka, wymiar sprawiedliwości, bezpieczeństwo obywateli, migracja), kwestie społeczne, ochrony środowiska, gospodarcze i rozwojowe, również na szczeblu niższym niż krajowy, a także sprawy integracji i współpracy regionalnej (Karaiby i Ameryka Łacińska);
- handel i współpraca w zakresie handlu (część IV): w tej części ujednociono umowne (związane z WTO) podstawy handlu między UE a Kubą. Zawiera ona ponadto postanowienia dotyczące ułatwień w handlu oraz współpracy w zakresie eliminowania barier technicznych w handlu, współpracy technicznej w zakresie własności intelektualnej, bezpieczeństwa żywności, zrównoważonego rozwoju i inwestycji.

W części V zawarte zostały postanowienia instytucjonalne. Przewidziano utworzenie Wspólnej Rady, która będzie nadzorować i monitorować wypełnianie celów Umowy, a także Wspólnego Komitetu, odpowiedzialnego za wypełnianie postanowień Umowy.

Umowa zostanie zawarta na czas nieokreślony z możliwością jej wypowiedzenia, które staje się skuteczne po upływie sześciu miesięcy od daty powiadomienia drugiej strony o zamiarze jej wypowiedzenia.

Umowa dotyczy członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w organizacji międzynarodowej a także spraw uregulowanych w ustawie w związku z czym podlega ona ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 3 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy (druk sejmowy nr 1866) pochodził z przedłożenia rządowego i stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji do Spraw Unii Europejskiej oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Komisje rekomendowały przyjęcie ustawy bez poprawek (druk sejmowy nr 1939). Sejm uchwalił ustawę na 50. posiedzeniu w dniu 27 października 2017 r. w brzmieniu przedłożenia.

III. Uwagi szczególne

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Iwona Kozera-Rytel

Główny legislator